

برآورد ارتفاع رواناب با استفاده از روش شماره منحنی و ابزار Arc CN-Runoff مطالعه موردی: حوضه آبخیز کشاور، تهران

محمد مهدی حسین زاده^۱ و رعنا نوروزی طیولا^{۲*}
تاریخ وصول: ۱۳۹۶/۱/۱۷، تاریخ تایید: ۱۳۹۶/۴/۵

چکیده

با توجه به بحران جهانی آب، داشتن اطلاعات درست از آن در نقاط مختلف برای مدیریت برنامه ریزی و بهینه سازی ضروری است. روش های مرسوم اندازه گیری بسیار پرهزینه، وقت گیر و دشوار است که سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) به منظور تخمین رواناب حوضه آبریز در سال های اخیر جهت کاهش این مشکل مورد استفاده قرار گرفته است. در این تحقیق، با استفاده از بارندگی روزانه در نرم افزار SMADA دوره بازگشت ۲ و ۵۰ ساله حاصل شد. ابزار ArcCN-Runoff با توجه به صحت و دقت بالایی که در پژوهش های متعدد از آن حاصل شده جهت ایجاد نقشه های شماره منحنی و ارتفاع و حجم رواناب در حوضه کشاور مورد استفاده قرار گرفت. منطقه کشاور به سه گروه هیدرولوژیکی B,C,D و هفت کاربری تقسیم شد. نتایج تحقیق نشان داد CN ۷۹ در گروه هیدرولوژیکی C بیشترین مساحت (۵۶/۰۸ درصد) از اراضی سطح حوضه را شامل می شود، خاک هایی با نفوذ پذیری کم که توانایی تولید رواناب آن ها نسبتاً زیاد است و ۱۵ درصد از منطقه CN بالای ۸۰ را دربر می گیرند، این درحالیست که به دلیل وقوع رگبارهای شدید و کوتاه مدت، ریزش باران های طولانی مدت همزمان با بالارفتن درجه حرارت و ذوب شدید برف، این حوضه در معرض خطر سیلاب قرار می گیرد.

کلیدواژگان: تخمین رواناب، حوضه کشاور، شماره منحنی، روش SCS، ArcCN-Runoff

۱. دانشیار دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

مقدمه

زمین مهم‌ترین منبع طبیعی برای فعالیت‌های انسان است. افزایش جمعیت و فعالیت‌های انسانی باعث افزایش تقاضا استفاده از منابع آب و خاک برای کشاورزی، جنگل، مراتع، شهر و صنعت شده است. با افزایش جمعیت مناطق سطح کشت نمی‌تواند نیازهای این جمعیت را فراهم کند، در نتیجه باید سطح بیشتری برای تهیه نیازهای جمعیت مازاد زیرکشت برود. تداوم این روند باعث کاهش کمی و کیفی منابع آب و خاک می‌شود (رزاق‌نیا و همکاران، ۲۰۱۳؛ ۲۰۱۵). این افزایش تقاضا برای آب، استفاده از این منبع را به یک بحران تبدیل می‌کند و مسئله ارزیابی و برنامه‌ریزی آب قابل استفاده را پیچیده می‌نماید (USDA، ۱۹۸۶). در طول بحران جهانی آب برنامه‌ریزی برای نگهداری حفظ و حیات آب و استفاده مناسب و کافی این منابع از مهم‌ترین طرح‌های توسعه برای هر کشور است. بدون اطلاعات صحیح و دقیق از منابع آب برنامه‌ریزی معنایی ندارد (حسنی و همکاران، ۲۰۱۲). برنامه‌ریزی به‌موقع و اصولی رواناب می‌تواند برای حل مشکل کمبود آب آشامیدنی و کشاورزی و صنعت مخصوصاً خشکسالی بسیار مفید باشد (جوادی و همکاران، ۲۰۱۱). از آنجایی که مساله پیش‌بینی و برآورد رواناب حاصل از بارش‌های جوی و درک فرایندهای مختلف تولید آن به‌عنوان یکی از مباحث مهم، اساسی و بنیادی در دانش هیدرولوژی به‌شمار می‌رود، لذا دستیابی به‌میزان کمی و کیفی آن با نگرش سیستمی از این نظر حائز اهمیت است که پایه و مبنای مطالعاتی طرح‌های عمرانی را در زمینه‌های مختلف توسعه و بهره‌برداری در منابع آب و سازه‌های آبی و یا سایر عرصه‌های محیطی در حوضه‌های آبخیز تشکیل می‌دهد (سینگ، ۱۹۹۸). روش‌های مرسوم اندازه‌گیری رواناب در ایران به‌خاطر دسترس نبودن اکثر حوضه‌های آبخیز، یک امر پرهزینه، وقت‌گیر و مشکل است، علاوه بر این در بیشتر حوضه‌های آبخیز ایران، ایستگاه‌های اندازه‌گیری بارش یا رواناب وجود ندارد و یا داده‌های موجود ناقص می‌باشند. داده‌های دقیق و قابل اطمینان نیز یکی دیگر از مسائل جدی در طراحی و تحقیقات مربوط به هیدرولوژی است. بنابراین، استفاده از ابزارهایی برای تهیه داده‌های پایه منابع آب و حفاظت خاک در طرح‌های آبخیزداری، یک نیاز ضروری و اساسی می‌باشد (احمدی و همکاران، ۲۰۱۱؛ جوادی و همکاران، ۲۰۱۱).

جهت برآورد رواناب سطحی روش‌های مختلفی وجود دارد از جمله این روش‌ها، برآورد رواناب سطحی با استفاده از نفوذپذیری خاک، برآورد رواناب به‌روش استدلالی، برآورد رواناب سطحی به‌وسیله روش‌های تجربی همچون روش مبتنی بر سطح حوضه به‌روش کریگر، رابطه تجربی فولر و روش رکوکو همچنین برآورد رواناب به‌وسیله شماره منحنی (CN) می‌باشد، که در بین این روش‌ها، روش شماره منحنی به‌صورت دقیق‌تر و مطمئن‌تر کاربرد فراوانی در اقلیم‌های مختلف دنیا دارد (چاوه و همکاران، ۲۰۱۱). در هیدرولوژی، شماره منحنی (CN) برای تعیین مقدار نفوذ بارش در زمین یا آبخوان و مقدار بارشی که تبدیل به رواناب می‌شود استفاده می‌گردد. زمانی که مقدار CN بالا باشد به معنای رواناب بالا و نفوذ کم (مناطق شهری) است. اگر مقدار CN پایین باشد به معنای رواناب پایین و نفوذ بالا (مناطق خشک) است. شماره منحنی تابعی از کاربری و گروه‌های هیدرولوژیکی خاک است (یانگ، ۱۹۷۸). علاوه بر این در مطالعات متعددی به سهولت و انعطاف تصمیم‌گیری یکپارچه بوسیله GIS اشاره شده است که زمینه کاهش هزینه، زمان و بهبود کیفیت برنامه‌ریزی را فراهم می‌کند (احمدی و همکاران، ۲۰۱۱). محققان زیادی در مناطق مختلف جهان جهت تهیه ارتفاع رواناب به روش شماره منحنی (SCS) از ابزار GIS استفاده کرده‌اند که در این راستا مطالعات خارجی توسط تجرام نجک و همکاران (۲۰۱۲) به استفاده از روش شماره منحنی در حوضه آبخیز Narmada در هند

پرداختند. در این مطالعه با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و نقشه‌ها در محیط GIS، پارامترها و نتایج ورودی مطابق با روش SCS تعیین و محاسبه شد و حجم رواناب مشخص گردید. ساندرکوما و ریشی (۲۰۱۳) در حوضه آبخیز Mandel Kapaly به شبیه‌سازی رواناب با استفاده از SCS و RRL پرداخته و بوسیله دو روش REAL و شبیه‌سازی با کمک GIS رواناب را به‌دست آوردند و در نهایت، نتایج حاصل در طول پنج سال مقایسه شد. طاهر و مزاحم (۲۰۱۳) در Sana Yemen به محاسبه حجم رواناب با استفاده از GIS به روش SCS پرداختند. ویجی و همکاران (۲۰۱۵) به انتخاب روش SCS-CN با استفاده از محیط GIS به پیش‌بینی CN برای وضعیت رطوبت قبلی (AMC¹) و میانگین سالانه عمق رواناب برای بارندگی سالانه در حوضه آبخیز Nilgries District Tamilnadu پرداختند. نتایج به‌دست‌آمده قابل مقایسه برای اندازه‌گیری رواناب در حوضه آبخیز بود. آنوبها توپ نو و همکاران (۲۰۱۵) با استفاده از روش SCS-CN و به کمک سنجش از دور و GIS به تخمین عمق رواناب سطحی در منطقه Nayak Vindhychal پرداختند. در ایران هم محققین بسیاری از این روش و ابزار SCS برای برآورد رواناب در مناطق مختلف بهره گرفتند، ثروتی و همکاران (۱۳۹۰) در حوضه آبخیز لیلان چای به برآورد ضریب رواناب و حداکثر دبی سیل، شناخت عوامل و عناصر موثر در سیل‌خیزی، پهنه‌بندی مناطق براساس شدت پتانسیل سیل‌خیزی با استفاده از روش منحنی CN با استفاده از GIS پرداختند.

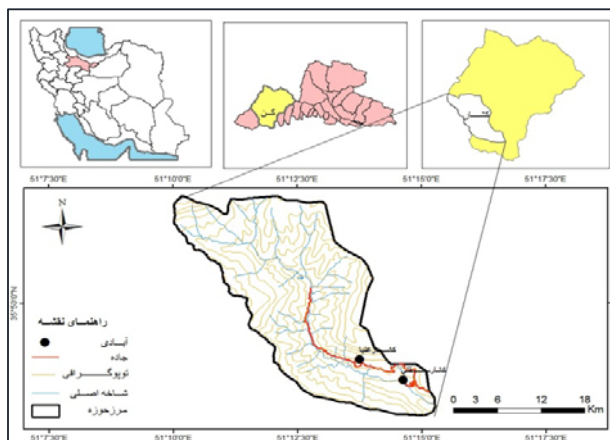
همدمی و همکاران (۱۳۹۱) در حوضه آبخیز مراوه تپه به تهیه و ترسیم نقشه شماره منحنی حوضه پرداختند در این راستا با استفاده از GIS مقدار متوسط وزنی شماره منحنی حوضه حدود ۷۷ در شرایط رطوبتی II برآورد گردید و بیشترین سطح حوضه دارای شماره منحنی ۷۹ و کمترین مقدار ۶۰ تعیین شد. حسین‌زاده (۱۳۹۱) در حوضه فیروزکلا به برآورد ضریب رواناب و دبی اوج سیل با استفاده از روش شماره منحنی در واحدهای مختلف تشکیل‌دهنده حوضه و همچنین پهنه‌بندی توان تولید رواناب و وقوع فرسایش آبراه‌های در حوضه پرداخت. نشاط و صدقی (۱۳۸۵) در حوضه آبخیز باغ ملک، اکبریور و شریفی (۱۳۸۵) در حوضه آبخیز کامه، قهرودی (۱۳۸۵) در تخمین رواناب سد امیرکبیر، یعقوب‌زاده و همکاران (۱۳۸۹) یمانی و مهرجونزاد (۱۳۹۱) در حوضه آبخیز کردان، نصرتی و همکاران (۱۳۹۳) در حوضه آبخیز دره‌شهر هم در این راستا مطالعاتی مشابه فوق انجام دادند که نقطه مشترک تحقیقات فوق استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی و سنجش از دور برای استخراج اطلاعات بوده است. بر طبق مطالعات مذکور کاربرد GIS و سنجش از دور برای تخمین رواناب در سال‌های اخیر به‌شدت افزایش یافته که یکی از ابزارهای موثر و قوی در ایجاد بیشتر داده‌های ورودی روش شماره منحنی جهت تخمین رواناب است. (ابراهیمی و همکاران ۲۰۰۹) و ژان و هانگ (۲۰۰۴). از این رو در این مقاله از روش شماره منحنی SCS البته با تکیه بر ابزار ArcCN-Runoff در محیط GIS جهت تهیه نقشه CN و رواناب استفاده شده است. مطالعات خارجی و داخلی متعددی در زمینه تخمین رواناب با استفاده از ArcCN-Runoff وجود دارد که صحت و دقت و کاربرد آن را تایید می‌کند. جوادی و همکاران (۲۰۱۱) برای تهیه نقشه ارتفاع رواناب حوضه آذرود، از روش شماره منحنی (SCS) در محیط GIS با ابزار ArcCN-Runoff پرداختند، زانگ و هوانگ (۲۰۰۴) با استفاده از ابزار ArcCN-Runoff نقشه شماره منحنی و رواناب در حوضه کنز تهیه

کردند. ملتئیو همکاران (۲۰۱۱)، ملکائی و همکاران (۲۰۱۴)، با استفاده از ابزار ArcCN-Runoff به تخمین و تهیه نقشه رواناب پرداختند. رزاقنیا و همکاران (۲۰۱۵) به پیش‌بینی و تهیه نقشه رواناب با استفاده از ابزار ArcCN-Runoff پرداختند. آنها اظهار داشتند که این روش دقیق‌تر از روش سنتی و قدیم است. نتایج این تحقیقات نشان داد که GIS و ابزار ArcCN-Runoff صحت و دقت بالایی جهت پیش‌بینی رواناب حوضه‌ها دارد و ابزار ذکر شده برای تحقیقات حفاظت منابع آب در حوضه‌ها مفید است و می‌تواند پارامترهای بسیاری که در تعیین رواناب و شماره منحنی وجود دارد را بهبود ببخشد.

باتوجه به اینکه حوضه آبخیز کشار به دلیل ویژگی‌های خاص کوهستانی و تشکیلات زمین‌شناسی، همچنین عوامل فیزیوگرافی حاکم بر آن نسبت به سیل حساس می‌باشد و مستعد انواع فرسایش و رسوب‌زایی حاصل از آن هست، بدین‌منظور سعی شده است با توجه به اهمیت رواناب خروجی و حجم سیل در حوضه‌های آبخیز جهت برنامه‌ریزی منابع آب و مدیریت جامع حوضه‌های آبخیز کشار، در این مطالعه از GIS و ابزار ArcCN-Runoff در تعیین سریع‌تر و دقیق‌تر شماره منحنی و تخمین و تهیه نقشه رواناب استفاده شود.

منطقه مورد مطالعه

حوضه آبخیز کن از زیرحوضه‌های آبخیز شمال تهران است، این حوضه آبخیز از شمال به سلسله جبال البرز، از جنوب به شهر تهران، از غرب به کوه‌های پهن حصار و کدکو، از شرق به بندعیش محدود شده است و یکی از زیر حوضه‌های آن حوضه آبخیز کشار است (شرکت جهاد تحقیقات آب و انرژی، ۱۳۸۸). که در شهرستان تهران، بخش کن، دهستان سولقان با دو آبادی کشار سفلی و کشار علیا، مجموع جمعیت ۹۳۸ نفر واقع شده است که مساحت آن ۲۰۵۷۱ هکتار است (شکل ۱). سرشاخه کشار حدود ۲۸۴۰ هکتار دارد. زیرحوضه کشار دارای یک ایستگاه باران‌سنجی در نزدیکی روستای کشار و دارای یک ایستگاه هیدرومتری در محل خروجی زیرحوضه می‌باشد (جدول ۱) (صادقی و همکاران، ۱۳۸۳).

شکل ۱: موقعیت منطقه مورد مطالعه در کشور، استان تهران، حوضه کن

جدول ۱: خلاصه مشخصات زیرحوضه آبخیز کشار

مساحت (هکتار)	ارتفاع متوسط (متر)	شیب متوسط حوضه(درصد)	شیب متوسط وزنی آبراهه‌ها(درصد)	رسوب سالانه (تن در هکتار)	فرسایش ویژه (تن در هکتار)	سطح فرسایش (هکتار)
۲۰۵۷۱	۲۲۸۲	۳۵	۱۶/۷۱	۴۸۶	۱۰.۹۶	۷۴۸۸

از نظر زمین شناسی گستره حوضه در بخش جنوبی البرز مرکزی واقع شده است و از سازندهای کرج، و نهشته‌های کواترنری تشکیل گردیده است. دو رده خاک انیسپتی‌سول و ایتی‌سل، این منطقه را دربرگرفته و از لحاظ ژئومورفولوژی به دو واحد دشت و کوهستان تقسیم می‌شود و به دلیل وقوع رگبارهای شدید و کوتاه‌مدت در فاصله ماه‌های خرداد تا مهر (به دلیل شدت زیاد و نیز زمان وقوع رگبار و با توجه به دخالت بی‌رویه انسان در حریم رودخانه خسارت جانی و مالی بسیاری به بار می‌آورد) و ریزش باران‌های طولانی‌مدت همزمان با بالا رفتن درجه حرارت و ذوب شدید برف در معرض خطر سیلاب قرار دارد (اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان تهران)، و انواع فرسایش‌های آبراهه‌ای، شیبی، خندقی، کناره‌ای و حرکات توده‌ای با توان رسوب‌زایی بالا را به دنبال دارد.

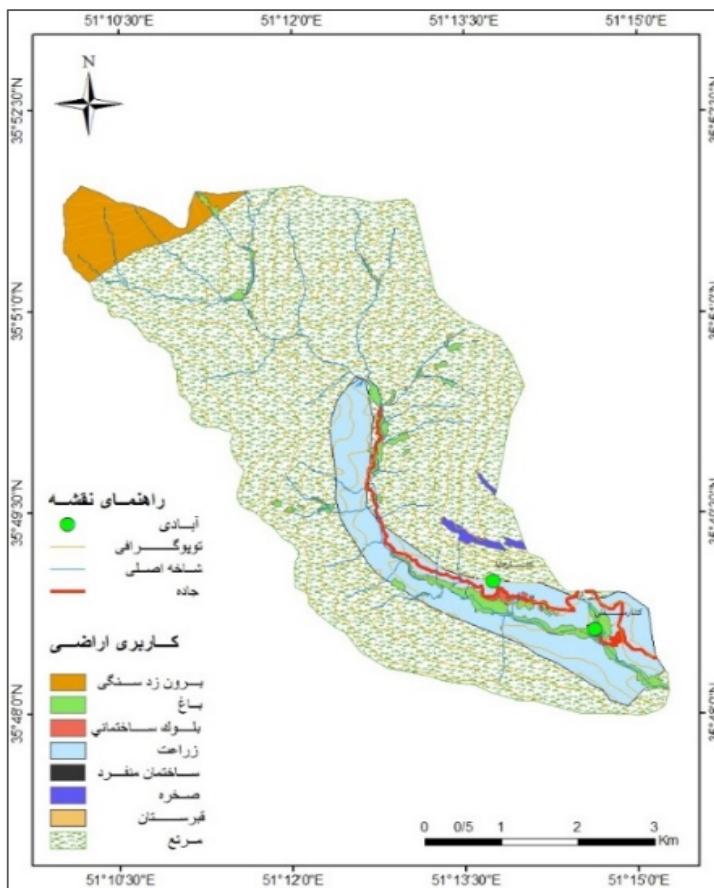
مواد و روش‌ها

در این مطالعه از لایه‌های واحد هیدروگرافی خاک (شکل ۳، جدول ۳) و کاربری اراضی (شکل ۲، جدول ۲) استفاده گردید (شرکت جهاد تحقیقات آب و انرژی). استفاده از نرم‌افزار ArcGIS که یک نرم‌افزار پر قدرت سیستم اطلاعات جغرافیایی است و نرم‌افزار Arc CN-Runoff که توسط ژانگ و همکارانش (۲۰۰۴) ارائه شده است، جهت تولید لایه‌ها و نقشه‌های CN و ارتفاع و حجم رواناب بر اساس روش SCS استفاده شد که از ویژگی‌های این ابزار محاسبه شماره منحنی و رواناب برای هر پلیگون به صورت جداگانه است. نرم‌افزار Excle جهت محاسبات ریاضی و ابزار xtools جهت انتقال داده‌ها از محیط GIS به محیط Excel و تهیه داده‌های مربوط به بارش (دوره بازگشت ۵۰ و ۲ ساله) از نرم‌افزار SMADA استفاده شده است.

خصوصیات خاک روی تحول و پیدایش رواناب اثر داشته و باید در محاسبات مربوط به آن در نظر گرفته شوند. این خصوصیات می‌تواند با عامل هیدرولوژیک حداقل سرعت نفوذپذیری در حالت مرطوب بودن طولانی مدت خاک بیان گردد. در این مورد، نوع سطح و افق‌های خاک در نظر گرفته می‌شود. تمام خاک‌ها بر اساس توان ایجاد رواناب در چهار گروه A، B، C و D تقسیم شده که هر گروه می‌تواند در صورت نیاز به دقت بیشتر، به زیر گروه‌هایی تقسیم شود (حسین‌زاده ۱۳۹۲؛ مهدوی، ۱۳۸۴).

▪ ابزار ArcCN Runoff

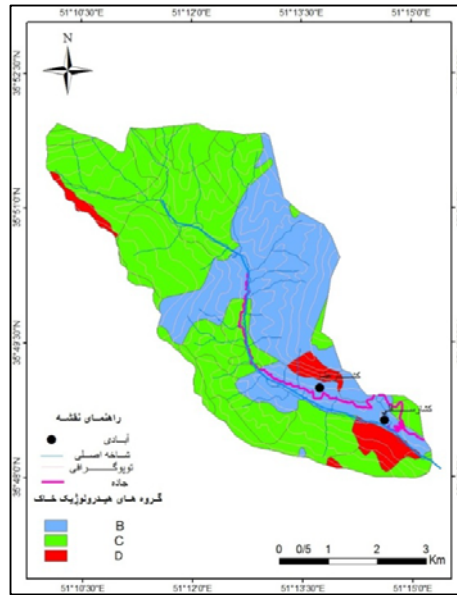
ابزار ArcCN-Runoff برای پیش‌بینی رواناب استفاده شده است که به محاسبه شماره منحنی برای هر واحد مکانی می‌پردازد. مراحل تهیه CN به کمک این نرم‌افزار در فلوجارت زیر نمایش داده شده است (شکل ۴).

شکل ۲: نقشه کاربری اراضی حوضه کشاور

جدول ۲: کاربری اراضی حوضه کشاور

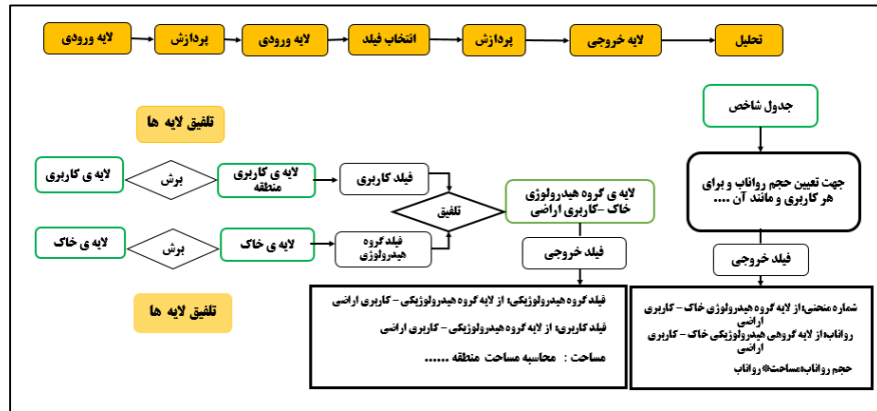
نوع کاربری	مساحت (به کیلومتر مربع)	مساحت (به درصد)
مرتع	۲۱/۳۰	۷۷/۴۲
زراعت	۳/۸۰	۱۳/۸۲
پرون زدهای سنگی	۱/۳۲	۴/۸۱
باغ	۰/۸۹	۳/۲۵
قبرستان	۰/۰۰	۰/۰۰
ساختمان مفرد	۰/۰۰	۰/۰۰
بلوک ساختمانی	۰/۰	۰/۱۷
صخره	۰/۱۳	۰/۴۹

شکل ۳: نقشه گروه هیدرولوژی خاک حوضه کشاور

جدول ۳: حداقل شدت نفوذ در گروه‌های هیدرولوژیکی خاک حوضه کشاور (مهدوی، ۱۳۸۶)

نوع خاک	شدت نفوذ به اینچ بر ساعت	مساحت (درصد)	مساحت (هکتار)	توانایی تولید رواناب	گروه‌های هیدرولوژیکی خاک
شن لومی-شنی رسی	۱/۵-۳	۲/۸۸	۳۵۲۷/۳۶	متوسط	B
لومی، لومی رسی دارای لایه سخت در عمق خاک	۰/۵-۱/۵	۵۶/۰۸	۶۸۶۹۵/۱۱	زیاد	C
رسی، خاک های شور، سنگ، جاده آسفالت، بتون خاک های کم عمق	کمتر از ۰/۵	۵/۸۹	۲۷۱۷/۳۹	خیلی زیاد	D

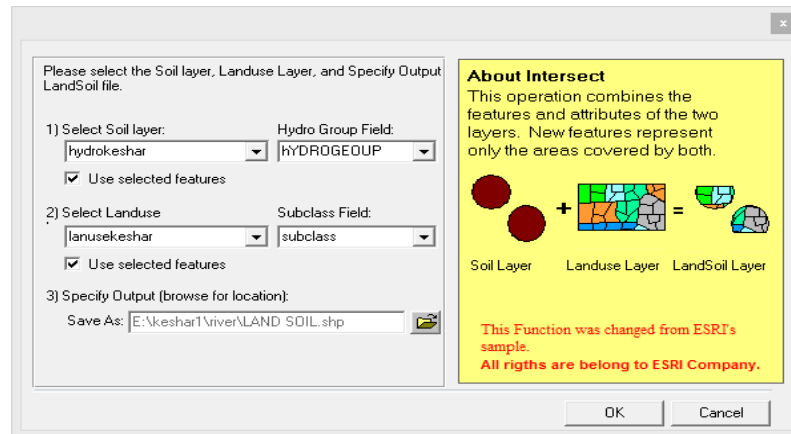

شکل ۴: مراحل اجرای کار در نرم افزار ArcCN-Runoff (Zhan, X., Huang, M.-L., 2004)

در مرحله اول داده‌های کاربری و گروه هیدرولوژیکی خاک به‌عنوان داده‌های ورودی نرم‌افزار ArcCN-Runoff برای تهیه لایه هیدرولوژیکی و کاربری (Land) ضروری است.

▪ لایه هیدرولوژیکی و کاربری (Land soil)

ابتدا عملیات تلفیق (*Intersect*) را بر لایه کاربری و گروه‌های هیدرولوژیکی خاک در محیط نرم‌افزاری GIS اعمال کرده و سپس این لایه تلفیق شده را همانطور که در شکل (۵) مشاهده گردید، وارد محیط ابزار ArcCN-Runoff کرده و لایه کاربری اراضی - هیدرولوژیکی (Land soil) تهیه می‌گردد، که این لایه جدید فقط نمایش‌دهنده سطح پوشیده شده توسط دو لایه است که تهیه CN و حجم و ارتفاع رواناب بر اساس این لایه تهیه می‌شود.

شکل ۵: تهیه لایه هیدرولوژیکی و کاربری (Land soil)

▪ جدول شاخص Index

در این جدول (که در فایل نرم‌افزار موجود است) مقدار شماره منحنی (CN) برای هر یک از گروه‌های هیدرولوژیکی خاک با توجه به نوع کاربری اراضی براساس جداول مربوطه از منابع ابزار مورد استفاده استخراج می‌گردد. این جدول در محیط Excel قابل ویرایش و تغییر است. سپس این جدول در محیط GIS اضافه می‌شود (شکل ۶).

▪ تهیه نقشه CN، ارتفاع، حجم و رواناب

نقشه CN به روش SCS از طریق ابزار ArcCN-Runoff تهیه شد که به‌طورکلی مقادیر شماره منحنی از ۰ تا ۱۰۰ متغیر است که بیشترین شماره منحنی نشان‌دهنده بالاترین سطح رواناب است که براساس رابطه ۱ در نرم‌افزار فوق محاسبه می‌گردد (ملتی و همکاران ۲۰۱۱):

$$Q = \frac{(P - 0.2S)^2}{P + 0.8S} \text{ (m}^3\text{)} \text{ for } P \geq 0.2S \quad Q = 0 \text{ (m}^3\text{)} \text{ for } P \leq 0.2S \quad (1) \text{ رابطه}$$

در حالی که $Q = \text{رواناب}$ ، $P = \text{بارش}$ و $S = \text{ضریب نگهداشت حوضه است}$ و برای به دست آوردن میزان S از طریق نقشه CN و بر اساس و مقادیر شماره منحنی از طریق رابطه ۳ محاسبه می‌گردد

$$S = \frac{2540}{CN} - 25.4 \quad \text{رابطه (۲)}$$

$$CN = \frac{1000}{10 + S} \quad \text{رابطه (۳)}$$

و مقدار بارش که بر اساس داده‌های هیدرومتری بارش روزانه ایستگاه کشاور (سازمان مدیریت منابع آب) با دوره بازگشت ۲ ساله و ۵۰ ساله بوسیله نرم‌افزار SMADA تهیه شده را با واحد inch و مساحت بر اساس m_2 در نرم‌افزار وارد کرده و مقدار cn ، ارتفاع و حجم رواناب با استفاده از نرم‌افزار ArcCN-Runoff به دست آمد.

یافته‌های پژوهش

▪ کاربری اراضی

کاربری اراضی منطقه مورد مطالعه به هفت کاربری تفکیک شده است (شکل ۲) که بیشترین سطح کاری مربوط به کاربری مرتعی است که مساحت آن ۲۱/۳۰ کیلومتر مربع و ۷۷/۴۲ درصد از سطح منطقه را دربر گرفته است و کاربری زراعت ۱۳/۸۲ درصد، کاربری برون زد سنگی ۴/۸۱ درصد، باغ ۳/۲۵ درصد از منطقه را شامل می‌شود در حالی که کاربری‌های قبرستان، ساختمان منفرد، بلوک ساختمانی، و صخره به ترتیب کمترین مساحت را دربر گرفته‌اند (جدول ۴).

جدول ۴: کاربری مطابق با منطقه از جدول index (منبع: نویسندگان، ۱۳۹۵)

معادل فارسی	کاربری (بر اساس جدول index)	مساحت (به کیلومتر مربع)	مساحت (به درصد)
مرتع	Rangeland (Desert Shrub Good)	۲۱/۳۰	۷۷/۴۲
زراعت	Farmstead	۳/۸۰	۱۳/۸۲
برون زد سنگی	Row Crop (SR - Poor)	۱/۳۲	۴/۸۱
صخره	Row Crop (SR + CR - Poor)	۰/۱۳	۰/۴۹
باغ	Orchards Groves Vineyards Nurseries and Ornament	۰/۸۹	۳/۲۵
قبرستان	imp) %۲۰ Residential (۰/۰۰	۰/۰۰
ساختمان منفرد	Residential (65% imp)	۰/۰۰	۰/۰۰
بلوک ساختمانی	imp) %۷۲ Urban (۰/۰۴	۰/۱۷

▪ گروه هیدرولوژی خاک

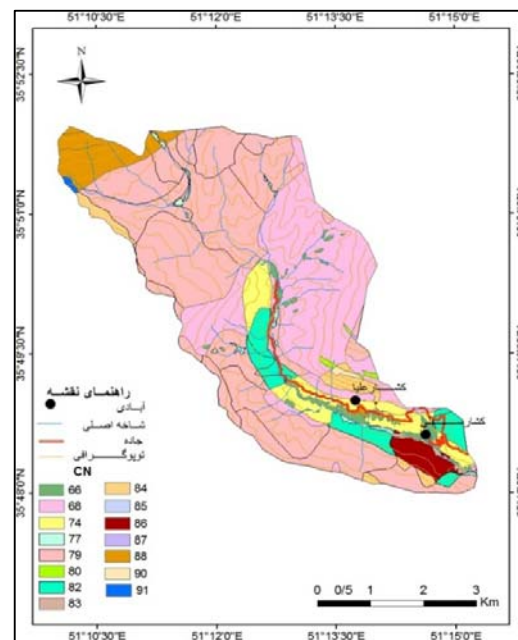
همانطور که جدول شماره (۳) نشان می‌دهد گروه هیدرولوژیکی خاک منطقه B-C-D است (شکل ۳) که بیشترین مساحت را گروه C با ۵۶/۰۸ درصد از منطقه را دربر گرفته است. خاک‌هایی با نفوذپذیری کم، هنگامی که مرطوب

هستند اغلب دارای لایه‌ای هستند که مانع نفوذ آب به قسمت‌های پایین‌تر می‌گردد و یا دارای بافت ریز تا نسبتاً ریز بوده و ضریب آب‌گذری کمی دارند. توانایی تولید رواناب آن‌ها نسبتاً زیاد است.

گروه D، ۵/۸۹ درصد از منطقه را شامل می‌شود که خاک‌های با نفوذپذیری کم، هنگامی که خیس هستند و عمدتاً شامل خاک‌های رسی، خاک‌های با یک سفره آب بالا دائمی و خاک‌های با لایه‌های سخت رسی در سطح و یا نزدیک آن و خاک‌های کم عمق روی تشکیلات تقریباً غیرقابل نفوذ هستند. این خاک‌ها دارای قابلیت انتقال خیلی کم بوده و قسمت‌های سنگی حوضه و سطح جاده نیز شامل این گروه می‌گردند. در این گروه تقسیم‌بندی توانایی تولید رواناب زیادی وجود دارد

گروه B، که کمترین مساحت یعنی ۲/۸۸ درصد حوضه را دربرگرفته است با خاک‌های با شدت نفوذپذیری متوسط، هنگامی که مرطوب هستند. خاک‌هایی که عمیق بوده و زهکشی متوسط تا خوب داشته و دارای بافت ریز تا متوسط هستند. آب‌گذری آن‌ها متوسط بوده، توانایی متوسطی از نظر تولید رواناب دارند.

▪ نقشه CN

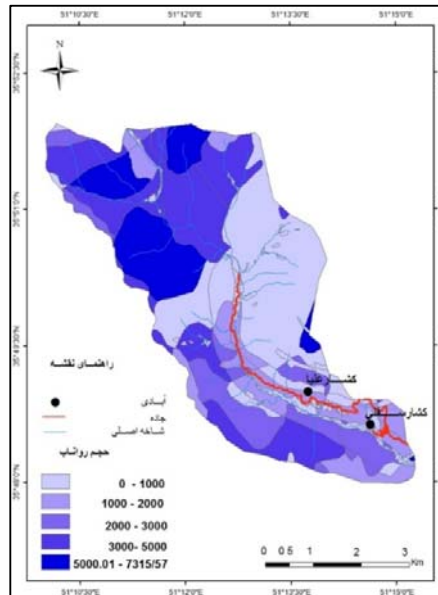

شکل ۵: نقشه CN به‌دست آمده با ابزار ArcCN-Runof

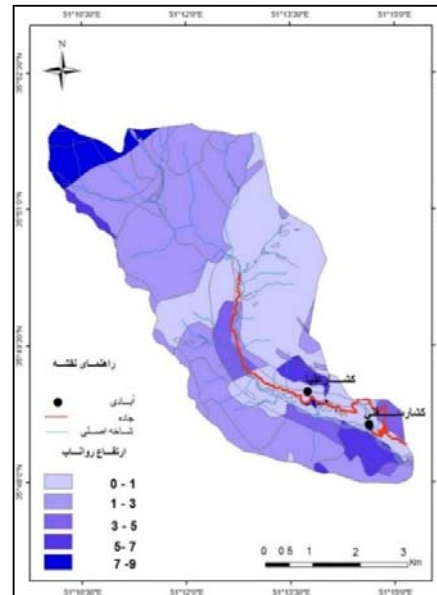
براساس نقشه شماره منحنی به‌دست آمده بیشترین مقدار CN به‌دست آمده در منطقه ۹۱ که مربوط به کاربری برون‌زدگی سنگی است و در گروه هیدرولوژیکی C با وجود نوع خاک لومی و شدت نفوذ ۱/۵-۵/۵ بیشترین تولید رواناب را دارد که ۱/۴۷ درصد از منطقه را در بر گرفته است و ۱۵ درصد از منطقه CN بالای ۸۰ دارند. کمترین مقدار CN (۶۶) که مربوط به کاربری باغ است، و در گروه هیدرولوژیکی B با وجود خاک شنی - رسی و شدت نفوذ ۳-۱/۵ اینچ بر ساعت است. ۷۹ CN در گروه هیدرولوژیکی C با کاربری مراتع، بیشترین مساحت از اراضی سطح حوضه را شامل می‌شود، خاک‌هایی با نفوذپذیری کم و یا دارای بافت ریز تا نسبتاً ریز بوده و ضریب آب‌گذری کمی دارند را دربرگرفته است. توانایی تولید رواناب آن‌ها نسبتاً زیاد است (شکل ۵).

با توجه به نقشه پتانسیل تولید رواناب حوضه (شکل‌های ۶ تا ۹) در دوره‌های بازگشت ۲ و ۵۰ ساله، اراضی مرتع و باغ، دارای کمترین پتانسیل تولید رواناب است، در حالی که بیشترین پتانسیل تولید رواناب و حجم آن (برون‌زدگی سنگی و صخره‌ها) و از نظر نفوذ پایین‌ترین مقدار را دارند، به‌عبارتی در دوره بازگشت ۲ ساله کمترین ارتفاع رواناب

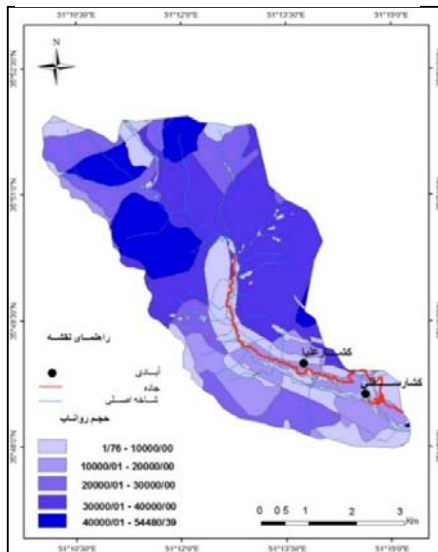
۰-۱ میلی‌متر و حجم ۱۰۰۰-۰ میلی‌متر و باغ را دربر می‌گیرد که ارتفاع رواناب ۱-۳ میلی‌متر و حجم ۲۰۰۰-۱۰۰۰ بیشترین مساحت حوضه را که شامل مراتع است را دربر گرفته است. در دوره بازگشت ۵۰ ساله هم کمترین ارتفاع رواناب ۳-۵ میلی‌متر و حجم ۱۰۰۰۰-۱/۷۶ که کاربری مرتع و باغ و زراعت را شامل می‌شود و ارتفاع رواناب ۱۵-۵ و حجم ۴۰۰۰۰-۳۰۰۰ بیشترین مساحت را در حوضه دربر می‌گیرد که شامل اراضی مرتع و باغ و زراعت است.

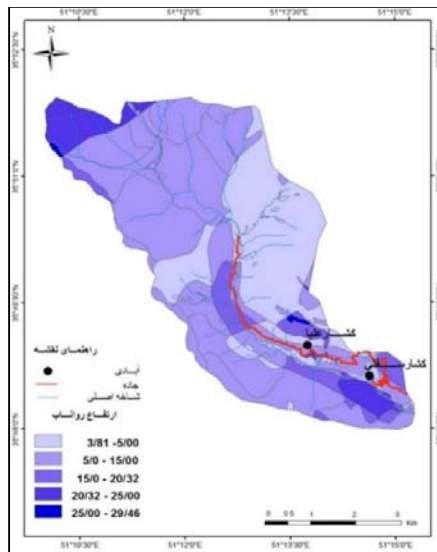
شکل ۷: حجم رواناب با دوره بازگشت ۲ ساله

شکل ۶: ارتفاع رواناب با دوره بازگشت ۲ ساله

شکل ۹: حجم رواناب با دوره بازگشت ۵۰ ساله

شکل ۸: ارتفاع رواناب با دوره بازگشت ۵۰ ساله

بحث و نتیجه‌گیری

ارتباط بین بارندگی و رواناب یک فرایند پیچیده است که درک آن نیازمند شناخت اجزای محیط و پدیده‌های موثر بر ایجاد رواناب است (ملکیان و همکاران، ۱۳۸۹). با توجه به اینکه عوامل زیادی در مقدار CN و R تاثیر گذارند و در روش‌های سنتی در گذشته برای هر زیرحوضه یک CN فرض می‌شد، در نتیجه ارتفاع رواناب با استفاده از معادلات بیان شده به دست می‌آمد، در این تحقیق با استفاده از GIS و ابزار ArcCN-Runoff و خاصیت سلولی شماره منحنی رواناب برای هر پیکسل محاسبه گشته که به واقعیت نزدیک‌تر است. با توجه به اینکه شماره‌های احتمال سیل‌خیزی در این زیرحوضه زیاد است، و در قسمت‌هایی که شماره منحنی بزرگتری نسبت به سایر قسمت‌ها دارند، مستعد رواناب‌های سیل‌آسا بوده و همچنین، به سبب قدرت تلفیق لایه‌های خاک و کاربری اراضی در محیط GIS که از ورودی‌های روش شماره منحنی می‌باشند، باعث بالارفتن دقت مدل در برآورد رواناب می‌شود، این دقت به سبب آن است که در محیط GIS، گروه‌های هیدرولوژیکی، رطوبت پیشین، کاربری اراضی، و وضعیت هیدرولوژیکی موردنیاز برای روش شماره منحنی را برای هر پیکسل محاسبه می‌نماید و منحنی در مقدار رواناب و بارندگی موثر حائز اهمیت هستند. بنابراین تعیین دقیق مقدار آنها لازم است. از طرفی، نتایج تحقیق نشان داد که نوع کاربری و خاک در سطح حوضه مهم‌ترین پارامتر تعیین‌کننده هدررفت و نفوذ بارندگی بوده و بر روی رواناب حوضه تاثیر دارد.

شماره منحنی حوضه آبخیز کشار نشان می‌دهد، CN ۷۹ در گروه هیدرولوژیکی C بیشترین مساحت (۵۶/۰۸ درصد) از اراضی سطح حوضه را شامل می‌شود، خاک‌هایی با نفوذپذیری کم و یا دارای بافت ریز تا نسبتاً ریز بوده و ضریب آبگذری کمی دارند را دربرگرفته است که توانایی تولید رواناب آن‌ها نسبتاً زیاد است و ۱۵ درصد از منطقه CN بالای ۸۰ را دربر می‌گیرند، به دلیل وقوع رگبارهای شدید و کوتاه‌مدت در فاصله ماه‌های خرداد تا مهر (به دلیل شدت زیاد و نیز زمان وقوع رگبار و با توجه به دخالت بی‌رویه انسان در حریم رودخانه) خسارت جانی و مالی بسیاری به بار آورده و ریزش باران‌های طولانی مدت همزمان با بالارفتن درجه حرارت و ذوب شدید برف در معرض خطر سیلاب قرار دارد.

کتابشناسی

۱. آرش، ملکیان؛ محسن محسنی ساروی و محمد مهدوی (۱۳۸۳)، بررسی کارایی شماره منحنی در برآورد عمق رواناب. منابع طبیعی ایران، شماره ۵۷ (۴): ص ۶۳۳-۶۲۱؛
۲. ثروتی، محمدرضا؛ اکبر رستمی و فاطمه خدادی (۱۳۹۰)، امکان‌سنجی وقوع سیل در حوضه آبخیز لیلان‌چای (مراغه) به روش CN. فصلنامه جغرافیایی سرزمین، علمی - پژوهش، سال هشتم، شماره ۳۲: ۶۷-۸۱؛
۳. جوادی، محمدرضا؛ فرشاد میردار هریجانی و زهرا چترسیماب (۱۳۹۰)؛ برآورد ارتفاع رواناب با استفاده از روش شماره منحنی در محیط نرم‌افزاری Arc GIS با ابزار Arc CN-Runoff. مجله کاربرد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی در برنامه‌ریزی، فصلنامه، سال دوم، شماره ۳: ص ۵۵-۶۲؛
۴. حسین‌زاده، محمد مهدی (۱۳۹۱)، برآورد ارتفاع و دبی اوج رواناب در وقوع فرسایش آبراهه‌ای در منطقه کجور نوشهر-البرز شمالی. فصلنامه علمی - پژوهشی، پژوهش‌های فرسایش محیطی، سال دوم، شماره ۷: ص ۱-۱۵؛
۵. سازمان جهاد سازندگی استان تهران، مدیریت آبخیزداری (۱۳۷۶)، الف. طرح آبخیزداری حوضه آبخیز کن (مرحله تفصیلی، اجرایی)، گزارش فیزیوگرافی، ص ۲۸۴؛

۶. سازمان مدیریت منابع آب کشور. ۱۳۹۴. داده های هیدرولوژی؛
۷. شریفی، محمدباقر (۱۳۸۵)، تخمین شماره منحنی رواناب با استفاده از سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: حوضه آبریز کامه)، مجموعه مقالات سمینار بین المللی مهندسی رودخانه، دانشگاه شهید چمران اهواز، صص ۳۵۷-۳۵۵؛
۸. صادقی، حمیدرضا؛ فرود شرقی؛ الهام فروتن و منوچهر رضایی (۱۳۸۳)، ارزیابی کمی عملکرد اقدامات آبخیزداری (مطالعه موردی: زیرحوضه آبخیز کشار)، پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، شماره ۶۵: ۱۰۲-۹۶؛
۹. قهرودی تالی، منیژه (۱۳۸۵)، ارزیابی مدل SCS-CN در تخمین رواناب. مطالعه موردی حوضه سد امیرکبیر. مجله جغرافیا و توسعه، شماره ۷: صص ۴۸-۶۳؛
۱۰. مهدوی، محمد (۱۳۸۴)، هیدرولوژی کاربردی (جلد اول، دوم)، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ پنجم؛
۱۱. مهدوی، محمد (۱۳۸۴)، هیدرولوژی کاربردی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، چاپ چهارم، ۴۴۱ص؛
۱۲. نشاط، علی؛ حسین صدقی (۱۳۸۵)، برآورد میزان رواناب با استفاده از روش سازمان حفاظت خاک (SCS) و مدل HEC-HMS در حوضه آبخیز باغ ملک- استان خوزستان. مجله علوم کشاورزی، شماره ۱۲(۴): صص ۷۹۸-۷۸۷؛
۱۳. نصرتی، کاظم؛ محمود احمدی؛ محمدرضا ثروتی و مهدی مزبانی (۱۳۹۳)، تعیین عوامل موثر در پتانسیل سیل‌خیزی حوضه آبخیز دره شهر براساس مناطق همگن هیدرولوژیک. مجله آمایش جغرافیا فضا، فصلنامه علمی- پژوهشی دانشگاه گلستان، سال سوم، شماره ۸: ۱۳۶-۱۱۹؛
۱۴. همدی، قاسم؛ اسماعیل شیدای کرکج و حسین اکبری مجدور (۱۳۹۱)، تهیه نقشه شماره منحنی (CN) حوضه آبخیز مراوه تپه با استفاده از GIS. دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، نشریه حفاظت و بهره‌برداری از منابع طبیعی جلد اول، شماره ۳، ۱-۸؛
۱۵. یعقوب‌زاده، مصطفی؛ شیرین صاحب‌دل و مسعود جعفری رودسری (۱۳۸۹)، تعیین شماره منحنی رواناب حوضه آبریز با استفاده از GIS و RS. همایش ملی ژئوماتیک، صص ۸-۱؛
16. Ahmadi-Sani, N.; Babaie-Kafaky, S and Mataji, A. (2011), Application of GIS and remote sensing in ecological capability assessment studies. 2012 Geomatic Conference, National Cartographic Center, Tehran, Iran, pp, 103-113;
17. Anubha, T.; Singh, A.K., And Vaishya, R.C. (2015), SCS CN Runoff Estimation for Vindhya chahal Region using Remote Sensing and GIS. Cloud Publications. International Journal of Advanced Remote Sensing and GIS, Volume 4, pp, 1214-1223;
18. Chow Vent, e.; Maidment, D and Mays Larry, W. (1988), Applied Hydrology. McGraw-Hill international editions civil Engineering series, pp: 572;
19. Ebrahimian, M.; and Abdul Malek, I. (2009), Application of Natural Resources Conservation Service Curve Number Method for Runoff Estimation with GIS in the Kardeh Watershed. Iran, European Journal of Scientific Research, 34 (4): pp. 575-590;
20. Hasani, M.; Malekian, A, Rahimi, M., Samiei, M and Khamushi, M.R. (2012), Study of efficiency of various bases flows separation methods in arid and semi-arid rivers. Journal of dry region. 2: 10-22;
21. Mallikarjuna, V.; Prasad, K.R.K, Udaya-Bhaskar, P and Sailakshmi, M. (2012), Watershed modeling of Krishna Delta, Andhra Pradesh, using GIS and remote sensing techniques, International journal of engineering science and technology. 4: 4539-4545. 16;
22. MELENTI, L.; Agnes, A.K and Tiberiu, R. (2011), Soil Conservation Service Curve Number Method for Surface Runoff Estimation Using GIS Techniques, in Roşia Poieni Mining Area (Romania), ProEnvironment 4 : 240 – 246;
23. Razaghnia, L.; (2013), Msc. thesis, Haraz University (Amol, Iran);
24. Razaghnia, L.; Solaimani, N, Ahmadi-Sani, N and Zandi, J. (2015), Runoff Estimation and Mapping within GIS Based Arc-CN-Runoff. Society of Education, India, Journal's URL: <http://www.socagra.com/abr.html>, Adv. Biores, Vol 6 (3): 16-20;
25. Singh, V.; P. (1998), Hydrologic System, Rainfall Runoff Modeling, Vol. 1, John Wiley & Sons, UK;
26. Soil Conservation Service (1985), Hydrology, National Engineering Handbook, Washington,

- USDA;
27. Sundar kumar, P and Rishi, K.H. (2013), Simulation of Rainfall Runoff Using SCS &RRL (Case Study Tadepalli Mandal), International Journal of Engineering Research and General Science Volume 1, Issue1;
 28. Taher,T., and Mozahem,M. (2013), Using SCS Curve Number and GIS to Estimated Runoff Volume: Case Study wadis Zahr, Harad and AL GHayl in Yemen, Seventeenth International Water Technology Conference, IWTC17;
 29. TejramNayak, Verma M.K., and Hema Bindu.S. (2012), SCS curve number method in Narmada basin, International Journal of Geomatics and Geosciences, Volume 3, No 1:219-228;
 30. Viji,R., Rajesh Prasanna, R., And Ilangovan,R. (2015), Gis Based SCS - CN Method For Estimating Runoff In Kundahpalam Watershed. Nilgries District, Tamilnadu, EARTH SCIENCES RESEARCH JOURNAL, Earth Sci. Res. J. Vol. 19, No. 1: 59- 64;
 31. Yamani, M and Mehrjounzhad, A. (2012), Land use changes effect on hydrological balance of Kurdan basin using HEC-HMS model. Journal of geography and sustainability. 4: 1-16. 12.
 32. Young,R. A, Onstad,C-A, Bosch,D.D and Anderson, W.P. (1987), AGNPS,Agricultural Non-Point Pollution Model:A Watershed Analysis USDA Conservation Report 35. USDA-ARS,Washington,dc;
 33. Zhan, X and Huang, M. (2004), Arc CN- runoff: ArcGIS tool for generating curve number and runoff maps. Environ. Model Softward, v. 19, p. 875-879.